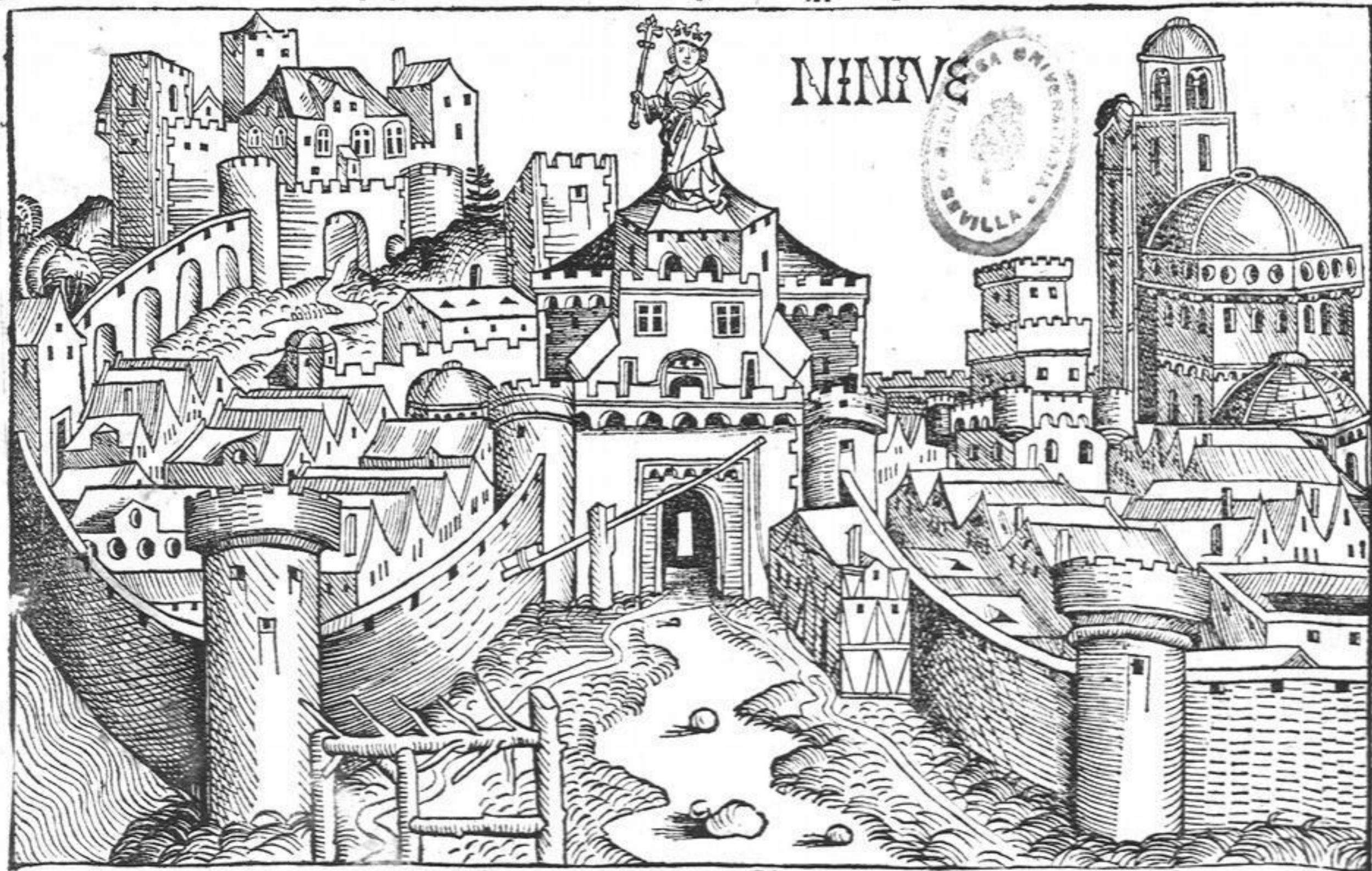

Nobilitas circa hec tempora ferē introducta. Et nota q̄ pluribus de causis nobilitas instituta fuit. Prima fuit necessitas. Crescente em̄ humano genere: cum homines ad malū proni essent. oportuit prohibere insultū pra uoz aduersus bonos. et ideo eligebat aliq̄s vir bonus iustior ceteris atq̄ prudentior. q̄ cōitati p̄sideret: vt tuosos pmoueret. mediocres defenderet et malos coerceret. Hinc dictus ē nobilis quasi p̄ alijs in virtutibus notabilis. Vñ Hiero. Nihil aliud video in nobilitate appetendū. nisi q̄ nobiles q̄dam necessitate cōstringantur: ne ab antiq̄rū probitate degenerēt. Secūda causa fuit discoloria plebiū: q̄ rectū iudiciū ignorabat. licet tñ inter se pacate uiuerent. Nam adeo ebetes fuerūt: q̄ nihil magnipēdere valuerūt. nisi qd̄ vulgari opinione celebrabat. Vñ expediebat pro ipaz pace cōseruanda: vt ex natalibus nobilius principes haberent. Tercia causa p̄cessit ex fortitudine aliq̄ singulari. Mōnūq̄ em̄ cōmunitates grauate ob incursum hostiles tale edictū sanxerūt vt q̄cūq̄ patriā a talibus liberaret. Jus nobilitatis p̄ se et heredibus suis p̄petuo obtineret. S̄ mō plures nobilitati legūtur. Quarta causa ex abundantia diuitiaz sumitur. Aliq̄ em̄ popu-

lares nimia penuria victualū attenuati tradiderūt se et sua alicui diuiti: vt hoc pacto malū inopie temperarēt: et eū princeps velut nobilem et dñm recognoscerēt. Inueniūtur etiā q̄dam nobilitates p̄ diuinū oraculū institute licet pauce. q̄rum aliq̄ p̄manserūt: vt in dauid: aliq̄ cito defecerūt vt saul. et ieroboam: et quorūdā alioz. plurime quoq̄ legūtur nobilitates p̄ violentiā et tyrannidē introducte: q̄rū similiter aliq̄ statim destructe et penitus delecte fuerūt. aliq̄ stabiles permanserūt. Et nota q̄ s̄m veteres historias raro aut nūq̄ in paganismo nobiliū stirpes p̄petuate fuerunt p̄pter supbiam et tyrannidem. Idulte etiā apud xp̄ianos: p̄pter eandem causam delecte sunt. s̄m illud Eccl̄. x. Sedes ducū superboz destruxit dñs. et sedere fecit mites p̄ eis. Item nota q̄ nemo vnq̄ nobilitatē odio habuit: qz ē bonū per se appetibile. sicut virtus aut religio. sed multi sancti eā fugerūt ob grāde piculū qd̄ in ea latet: p̄pter difficultatē maximā ipsi anexā. Hoc satis ī sancto p̄ba dauid apparuit. quē ip̄emet deus tam peculiariter elegit. Relinq̄tur ḡ. q̄ vix paucissimi ad tātam s̄blimitatē ydonei fuerunt.

Ninuem siue Hibisin triū diez itinere ciuitatē grādē cōdidit Ninus rex assirioz p̄e eius bello morte sublato (vt ante patuit) et regni caput constituit. in qua dyademate suscepto duxit totā vitā iniquitatem. veterē et quasi auitū gentiū morē noua imperij cupiditate mutauit inferens bella finitimis et rudis adhuc ad resistendū populos supauit: et ad libie finē vsq̄ puenit. Ninus igitur magnitudine quesite dñationis cōtinua possessione firmavit. Domitis igitur p̄tinis accessione viriū fortioz ad alios transiret: et prima queq̄ victoria instrumentū seq̄ntis esset: totius orientis populos subegit. Postremo illi bellū cū zoroaste rege Bactrianoz fuit. q̄ primus artes magicas iuuenisse et siderū motus diligētissime spectasse (vt plenius de eo patebit) q̄ occiso et ip̄e decessit relicto impubere Nino et uxore semiramide. Ad hanc magnā ciuitatem missus fuit Jonas p̄ba. quē hebrei virū sanctū nomināt. Is cū videret pctōres ciuitatis Ninive dei misericordiā sua p̄phetia cōsecutores. ne videret falso p̄dicare ad denūciandū eiusdē ciuitatis interitum ire omnino recusabat ideo a p̄spectu dei se fugere posse putauit. p̄pter qd̄ ī mare temersus a ceto deglutit̄ ē.

Idolatrie scelus execrandū qd̄ fuit ois mali principiū his tempib⁹ inuicū sumpsit. Tribus maxime de causis. vt ex veterū monumētis colligere possumus homines ad ydolorū cultum allecti affectiōe. s. timore adulatione et artificū diligentia circa sculpturas.